

MRF 2023.81

Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse af 28. februar 2023, j.nr. 21/12350

Ophævet afslag på dispensation fra åbeskyttelseslinjen til etablering af minivådområde med et omfang på 1,5 ha i en afstand på 10 m fra Lindenberg Å, da forbuddet ikke omfatter foranstaltninger, der er meddelt tilladelse for efter vandløbsloven, jf. § 16, stk. 2, nr. 1, og dette gælder, selvom der endnu ikke er meddelt tilladelse efter vandløbsloven.

Sagen omhandlede et projekt for etablering af et miniområde med henblik på at mindske udledning af kvælstof via dræn inden udløb i Limfjorden. Projektet indeholdt etablering af vådområde med et omfang på 1,5 ha for et drænopland på 143,9 ha, hvor vådområdet på en strækning på 240 m ville få en placering med en afstand på 10 m til Lindenberg Å, der var registreret med beskyttelseslinje efter naturbeskyttelsesloven. I august 2021 meddelte Aalborg Kommune afslag efter naturbeskyttelseslovens § 65 på dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 16, stk. 1. Afgørelsen blev påklaget af L, der ejede det areal, hvor projektet skulle gennemføres. Miljø- og Fødevarerklagenævnet (formanden) bemærkede, at det

fremgår af naturbeskyttelseslovens § 16, stk. 2, nr. 1, at forbuddet efter naturbeskyttelseslovens § 16, stk. 1, mod at foretage ændringer i terrænet inden for en afstand på 150 m fra vandløb registreret med beskyttelseslinje ikke finder anvendelse for foranstaltninger, der efter vandløbsloven er meddelt tilladelse for. Nævnet lagde til grund, at bestemmelsen finder anvendelse, selv om der på tidspunktet for klagesagsbehandlingen ikke var meddelt tilladelse efter vandløbsloven for projektets gennemførelse. På den baggrund ophævede Miljø- og Fødevarerklagenævnet det meddelte afslag efter naturbeskyttelseslovens § 65.

Kommentar: Efter ordlyden af naturbeskyttelseslovens § 16, stk. 2, nr. 1, gælder bonusvirkningen for vandløbstilladelser først, når der er meddelt tilladelse. Når Miljø- og Fødevarerklagenævnet alligevel fandt, at bonusvirkningen også gælder, før der er meddelt tilladelse efter vandløbsloven, begrundede nævnet dette med, at projektet i alle tilfælde vil kræve tilladelse efter vandløbsloven, og at en dispensation efter naturbeskyttelseslovens § 65 derfor var overflødig. Dette er naturligvis korrekt, men kan give problemer, hvis der i sager om minivådområder tæt ved vandløb sker sådanne ændringer i projektet, at der alligevel ikke kræves vandløbstilladelse. Selv om det i den konkrete sag kan forekomme rigtigt at undlade at anvende bonusvirkningen af vandløbslovstilladelser, burde nævnet derfor nok have begrænset denne fortolkning til det konkrete projekt.

Ophævelse og afgørelse i sag om etablering af minivådområde inden for åbeskyttelseslinjen i Aalborg Kommune

21/12350

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter naturbeskyttelseslovens § 16, stk. 1, jf. § 65, stk. 1, jf. § 78, stk. 1.[1]

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver Aalborg Kommunes afgørelse af 9. august 2021 om afslag på dispensation til etablering af et minivådområde inden for åbeskyttelseslinjen på [matr.nr.1].

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet[2] og gebyrbekendtgørelsens § 2.[3] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. naturbeskyttelseslovens § 88, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 5. september 2021 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af ejendommens ejer, der er repræsenteret ved konsulent.

Klager har navnlig anført, at dispensationen fra naturbeskyttelsesloven til det ansøgte er unødvendig, idet anlæggelsen af minivådområdet er omfattet af vandløbslovens § 21 om anlæg af nyt vandløb, hvorefter det følger af naturbeskyttelseslovens § 16, stk. 2, nr. 1, at forbuddet i stk. 1 ikke gælder for foranstaltninger efter lov om vandløb, hvortil der er meddelt påbud eller tilladelse. Det er klagers opfattelse, at det ikke kan være afgørende, hvorvidt en sådan tilladelse er givet, når blot den ansøgte foranstaltning kræver en sådan tilladelse.

Klager har den 1. oktober 2021 fremsendt en supplerende klageskrivelse. Heri har klager fastholdt ovenstående klagepunkt, samt fremført argumenter for, at der skal meddeles dispensation, såfremt klagenævnet kommer til den konklusion, at en dispensation fra naturbeskyttelsesloven er nødvendig for realisering af projektet.

2. Sagens oplysninger

Aalborg Kommune har den 9. august 2021 i medfør af naturbeskyttelseslovens § 16, stk. 1, jf. § 65, stk. 1, truffet afgørelse om afslag på dispensation til etablering af et minivådområde inden for åbeskyttelseslinjen til Lindenborg Å på [matr.nr.1].

Det fremgår af afgørelsen, at formålet med minivådområdet er at mindske udledningen af kvælstof fra drænoplandet til Limfjorden. Minivådområdet er på ca. 1,5 ha med et drænopland på 143,9 ha, og skal placeres med en afstand på ca. 10 m til åen, langs en strækning af åen på ca. 240 m. Mellem åen og minivådområdet vokser et læhegn.

Aalborg Kommune har vurderet, at den ønskede placering af minivådområdet inden for åb beskyttelseslinjen ikke er foreneligt med de landskabelige interesser i det åbne, flade landskab langs Lindenborg Å. Det er ligeledes kommunens vurdering, at minivådområdet mere har karakter af at være et teknisk anlæg end af at være en naturlig våd biotop, og det vil med den store vandflade og omgivende jordvolde blive meget synligt, men ikke syne naturligt. Kommunen er af den opfattelse, at der findes alternative placeringsmuligheder uden for åb beskyttelseslinjen, og at der derfor ikke er tilstrækkelig begrundelse for at dispensere fra forbuddet.

Klagers repræsentant har den 25. juni 2021 fremsendt bemærkninger til afgørelsen, hvori repræsentanten har gjort gældende, at der ikke er behov for en dispensation fra åb beskyttelseslinjen til det ansøgte. Kommunen har hertil bemærket, at der ikke er meddelt tilladelse efter vandløbsloven, og at en sådan først kan meddeles, når der er truffet endelig afgørelse efter naturbeskyttelsesloven. Kommunen har anført, at dette fremgår af bekendtgørelse om vandløbsregulering og -restaurering m.v. (Bek. nr. 834 af 27. juni 2016), idet etableringen af minivådområdet kræver tilladelse efter vandløbslovens § 17, hvorefter bekendtgørelsens § 19 foreskriver, at vandløbsmyndighedens godkendelse af et projekt, der forudsætter tilladelse eller godkendelse efter bestemmelserne i blandt andet naturbeskyttelsesloven, først kan meddeles, når der foreligger endelige afgørelser efter disse bestemmelser.

3. Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger

Efter naturbeskyttelseslovens § 16, stk. 1, må der ikke placeres bebyggelse, campingvogne eller lignende eller foretages beplantning eller ændringer i terrænet inden for en afstand af 150 m fra registrerede vandløb (åbeskyttelseslinjen).

Hovedformålet med åb beskyttelseslinjerne er at sikre åer som værdifulde landskabselementer og som levesteder og spredningskorridorer for plante- og dyreliv.

Naturbeskyttelseslovens § 16, stk. 1, er en forbudsbestemmelse, der suppleres af en række undtagelser i stk. 2 og stk. 3. Forbuddet gælder ifølge § 16, stk. 2, nr. 1, ikke for foranstaltninger, der efter lov om vandløb er meddelt påbud om eller tilladelse til. Undtagelsen omfatter alle foranstaltninger efter vandløbsloven, f.eks. oplægning af afskåret grøde, opgravning og andre terrænændringer som led i vedligeholdelse af vandløb. Bestemmelsen sikrer overensstemmelse mellem reguleringerne i vandløbs- og naturbeskyttelseslovgivningen.

Kommunen kan meddele dispensation fra forbuddet, jf. naturbeskyttelseslovens § 65, stk. 1. Det beror på et konkret skøn, om der er en tilstrækkelig tungtvejende grund til at dispensere fra forbuddet.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at afslaget på dispensationen fra naturbeskyttelseslovens § 16, stk. 1, er overflødig. Det er nævnets vurdering, at undtagelsen i bestemmelsens stk. 2, nr. 1, finder anvendelse, idet det ansøgte er en foranstaltning, der kræver tilladelse efter vandløbsloven, hvorefter forbuddet mod ændringer i terrænet 150 m fra åer ikke er gældende. Det er nævnets opfattelse, at § 16, stk. 2, nr. 1 finder anvendelse, uanset at Aalborg Kommune endnu ikke har truffet afgørelse vedrørende forholdet efter vandløbsloven.

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver på denne baggrund Aalborg Kommunes afslag på dispensation til etablering af et minivådområde inden for åbeskyttelseslinjen.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver Aalborg Kommunes afgørelse af 9. august 2021 om afslag på dispensation til etablering af et minivådområde inden for åbeskyttelseslinjen på [matr.nr.1].

[1] Lovbekendtgørelse nr. 1986 af 27. oktober 2021 om naturbeskyttelse.

[2] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

[3] Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.

Sag:

21/12350

Dato:

28. februar 2023.

Emner:

NBL - beskyttelses...

Miljø- og Fødevareklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/miljoe-og-foedevareklagenaevnet/>),
Nævnenes Hus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • mfkn@naevneneshus.dk
(<mailto:mfkn@naevneneshus.dk>)
Tilgængelighedserklæring (<https://www.was.digst.dk/mfkn-naevneneshus-dk>)